svarad 30/8

Hrappsey, 28 maii 1858.

Háttvirti ástkæri tryggdavinur m. góði!

Margfaldar hjartans þakkir fyrir elskul. til skrif frá 9 f. m. og alla adra stad farta elskusemi og velvild, þarásmeðal skóla skírsluna er þér sendud mér núna etc. Eg hefi nú fátt ad skrifa lýður í fréttaskyni, sist gleðilegt, því senn held eg megi fara ad sýngja hér hjá okkur, þad er ad segja: þegar afleiðingar þess nærverandi fara verulega ad sýna sig, med skáldinu: „— mesti daudans dauði er, og d. naud á ferðum hér" Veðrátta hefir verid frá bærlega köld, siðan á sumarmálum, og eldstu menn müna ekki eins lángt hvet, med jafnmiklu frosti um þenna tíma árs, eins og þad sem var fyrir hátiðina sképnu höldin eru líka eptir því, þó menn eigni þad nú lúngnasótt, því allt eins dreptst saudfé nú, sem hrynur niður, ad kalla á tvörjum bæ, frá nógum heyum, hjá bestu hyrdtnismönnum, eins og hjá heylausa hyrduleys: ángnum, og er þó ekki komin kláðapestin til okkar enþá, hún á þess hægra þegar hún kémur, sem eg tel vist áður haust kémur, ad hyrda þad fáa; margur er ad kvarta um þraung í búi, og fæst þó rúg ennú hér! Sthólmi, og margur er heylaus; því lík bús hyggja og vit, eptir öll árgæðsku árin! en sjálfsþótti, gikks háttur, sæltífi og leti, er ordið fjöllunum hærra, svo væri